

var i kraft ved udgangen af 1982, og som er i kraft ved udgangen af afgiftsåret.

Efter ændringsforslaget kan også en forholdsmæssig andel af livsforsikringsselskabers og pensionskassers bonusudjævningshensættelser medtages ved opgørelsen af de aktuelle hensættelser.

Formålet med bonusudjævningshensættelser er, at hensættelserne skal bidrage til en udjævning af bonustilskrivningerne over en årække.

I lovgivningen er der fastsat generelle begrænsninger for anvendelsen af forsikringsselskabernes og pensionskassernes overskud. Disse begrænsninger får også indirekte betydning for anvendelsen af bonusudjævningshensættelserne. Udgangspunktet er således, at bonusudjævningshensættelserne skal anvendes til fordel for de forsikrede eller medlemmerne af pensionskassen.

Selv om bonusudjævningshensættelserne ikke er aktuarmæssigt opgjorte hensættelser, der kan anses for en egentlig forpligtelse over for forsikringstagerne eller for medlemmerne af pensionskassen, er det fundet rimeligt at foreslå, at også en andel af bonusudjævningshensættelserne kan medtages ved opgørelsen af de aktuelle hensættelser.

Andelen skal beregnes som forholdet mellem livsforsikringshensættelser eller pensions-hensættelser for forsikringer og pensionsaftaler, der var i kraft ved udgangen af 1982, og som er i kraft ved udgangen af afgiftsåret, og samtlige livsforsikringshensættelser eller pensions-hensættelser ved udgangen af afgiftsåret. Ved beregningen af andelen indgår hensættelser vedrørende livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982 ikke.

Som nævnt i lovforslaget vil det i mange tilfælde stadig være 1982-reserven, der skal anvendes ved opgørelsen af overgangsfradraget i stedet for afgiftsårets hensættelser.

Efter lovforslaget skal der i disse tilfælde tages udgangspunkt i præmiereserven med tillæg af en forholdsmæssig del af bonusfonden.

Efter ændringsforslaget foreslås en ændret opgørelse af 1982-reserven.

Det skyldes for det første, at bonusfonden i visse tilfælde indeholdt fordelt bonus. Ved at fastsætte, at der til den enkelte forsikring eller pensionsaftale skal henføres en forholdsmæssig andel af bonusfonden, vil der kunne være

forskel imellem denne fordeling og den reelt foretagne fordeling.

På denne baggrund foreslås formuleringen vedrørende 1982-reserven ændret, således at der ved opgørelsen af denne i stedet tages udgangspunkt i præmiereserven med tillæg af fordelt bonus og en forholdsmæssig andel af ufordelte beløb indeholdt i bonusfonden. I tilfælde, hvor betegnelsen bonusfonden ikke er anvendt, kan der ved opgørelsen af 1982-reserven medtages en forholdsmæssig andel af ufordelte beløb, som fuldt ud vil kunne sidestilles med beløb indeholdt i bonusfonden.

For hver forsikring eller pensionsaftale opgøres den forholdsmæssige andel af ufordelte beløb, der er indeholdt i bonusfonden ved udgangen af 1982, på baggrund af forholdet mellem præmiereserven vedrørende den enkelte forsikring eller pensionsaftale opgjort ved udgangen af 1982 og præmiereserverne for samtlige forsikringer eller pensionsaftaler på dette tidspunkt. Ved opgørelsen af andelen medregnes hensættelser uden ret til bonus ikke.

De forslåede ændringer skønnes uden nævneværdig provenumæssig virkning.

Herudover indeholder forslaget redaktionelle ændringer.

Til nr. 8

Efter lovforslaget skal overgangsfradraget for forsikrings- og pensionsaftaler med kommuner for disses tjenestemandforpligtelser også beregnes på grundlag af livsforsikrings- og pensions-hensættelserne. Det betyder, at andele i egenkapital m.v. ikke længere indgår i de værdier, der er friholdt for realrenteafgift.

Et stort antal kommuner afdækker deres pensionsforpligtelser over for kommunens tjenestemænd ved at tegne en forsikring. Forsikringsordningen går ud på, at selskabet ved den enkelte tjenestemand pensionering eller død udbetaler en grundpension samt bonus til kommunen, som udbetaler pensionen til tjenestemanden eller dennes efterladte. Det er dog kommunen og ikke forsikringsselskabet, der over for tjenestemanden og dennes pårørende er forpligtet til at betale pensionen.

De øvrige kommuner har ikke foretaget en sådan afdækning af deres tjenestemandspensionsforpligtelser.

Ved gennemførelsen af realrenteafgiftsloven blev det fundet rimeligt, at de kommuner, der